

(се пенсия), retraiter: 15. (да ма търсятъ), se fair désirer; 16. (чинъ-тъ су), un abdiquer; 17. който оставя, s. Jur. Com. cé-dant, ante; || — и пакъ хваща, Méd. ré-mittent, adj; 18. остави да начинъ пакъ, sauf à recommencer; 19. остави го тамъ да чвка, fam. planter là pour reverdir; 20. остави ги! conj. allons donc; 21. оставилъ съ здраве, interj. adieu; 22. -са, vr. s'abandonner à, s'en remettre à, flétrir, dégénérer de, tenter; 23. fam. incomber; 24. (деколте), se décolleté; 25. (да ма измаматъ), se laisser tromper; 26. (отъ), fig. démordre de; 27. (отъ нѣщо), se désister; 28. (на), compter sur, se reposer sur.

Оставяне, sn. la déposition, remise, tolérance, déférence, déféction, cession f; 1. Com. l'escompte m; 2. (за други пакъ), le renvoi; 3. (отъ нѣщо), Jur. l'abstention f; 4. (за семиѣ), l'ajournement m; 5. (на сѫдници), Jur. le dépôt; 6. (у претorio лице), le séquestre; 7. безъ —, sans désemparer.
Останалото, sn. l'excédant m, le trop, le restant, le reste; 1. (посече), le superflu et -fluite f; || Com. le boni; 2. (отъ сѣмѣтка), Com. le résidu; 3. (слѣдъ сѣмѣтка), Com. le solde.

Останаль, adj. restant, reste de, excédant; 1. (назадъ), arriéré; || fig. reculé; 2. (посече), superflu.
— сборъ, sm. Com. la solde.

Останалытъ юстия, sn. pl. les bribes f.

Останалый (назадъ), adj. m. un traîneur; || Milit. un traînard.

Останалива ладія (назадъ), sf. le traîneur.

Останалво куче, sn. le traîneur.

Остенъ, sm. t. l'aguillade f.

Остеологически, adj. ostéologique.

Остеология (наука за kostи), sf. l'ostéologie f.

Остра трѣва, sf. plante, la rapette.

Остракисъмъ (десетгодишно исплаждане), sm. l'ostracisme m.

Остригана вълна, sf. la tonte et tondaison.

Остринганъ, adj. tondu, ras.

Остринграмъ и -гувамъ, va. tondre; 1. (ко-сата до кожа), brétauber; 2. (дѣлгитъ ко-сми отъ шѣнка), rober; 3. -са, vr. se coiffer.

Остриговачъ, ка, s. tondeur, euse.

Острило, sn. le tranchant; 1. fig. le piquant; 2. (на ножъ, на сабля), le taillant; 3. (на сабля), la taille; 4. (на сачево), le fil.

Острина, s. le mordant; 1. fig. le piquant, acerbité, f, sel m, sève, substilité f; 2. Chim. acidité f; 3. (на гласъ), Mus. acuité f; 4. (на игла), aiguë f; 5. (на умъ-тъ), finesse f.

Остроръхна планина, sf. Géogr. le pic.

Остроръшень, adj. ogival et ogive; || Bot. mueroné.

Остро краенъ, adj. Bot. acuminé.

— кжтенъ, adj. Géom. oxygone, acutangle.
— листникъ (чимрикъ), sm. arbrisseau, le 'houx; || място обрасло съ —, la 'houssae.
— сачево, sn. acier de damas, m.

— уменъ, adj. ingénieux, spirituel, perçant,

fin, lumineux, sagace, perspicace; || fig. pe-
netration f, saillant; || бывамъ —, vr. fam.

entendre la tablature.

— умецъ, sm. un bel esprit, pl. de beaux -s.

— уміє, sn. la finesse, perspicacité f, ouverte-
ture d'esprit, argutie f, des yeux de lynx, m.

— умна мысъль, sf. la saillie.

— рѣчъ, sf. fig. pointe d'esprit, f.

— умно, adv. spirituellement, finement.

— изрекване и -речене, sr. l'apophtegme, la sentence. [tilité].

— умностъ, sf. la sagacité; || fig. la sub-

Остъргана кожа, sf. l'écharnure f; || (отъ

онакето), la drayure.

Остъргалки, sf. pl. l'alésure f.

Остъръгвамъ, va. amenuiser, raboter, gratter, débillardier, rayer; 1. (месо отъ кожа), drayer; 2. (пергаментъ), raturer; 3. (на сукно пижки), enouer.

Остъргване, sn. le débillardement; 1. (на боръ), Mar. le palmage; 2. (кожа отъ онакето), le drayage; 3. (стѣни на сграда), le regrettage.

Остъръ, adj. aigu, tranchant, coupant, perçant, poignant, piquant, fin, aigre, subtil, pressant; 1. fig. acerbe; 2. (за стрѣла), barbelé; 3. (сѫмъ), vr. couper.

— край, sm. la pointe.

— планински връхъ, sm. Géogr. le piton.

Остры жезла, sn. pl. arme blanche f.

Ость (истогъ), sm. l'orient m.

— Индійска бѣлка, sf. taum. le rougot.

— Индійско платно, sn. l'adatis m.

Оскунанъ, adj. tors, rse et -rte.

— украинникъ, sm. le tortis.

Оскунавамъ, va. tordre, filer, cordonner; || (полека връвъ), boudiner.

Оскунаване, sn. le tordage, la torsion.

Осушавамъ (блато), va. dessécher.

Осушаване и -шене, sn. le desséchement, la dessication.

Ось, sf. l'axe m; -сень, de l'axe; 1. essieu m, tourillon m; 1. Méc. arbre m; 2. (дърво за употреба лиселъ), Mar. tangon m; 3. (на колело), barbe f.

Осѣдланъ конъ, sm. le porteur.

Осѣкнувамъ, va. moucher; 1. (накъ), remou-
cher; 2. -са, vr. se moucher; 3. (накъ)
se remoucher.

Осѣтент, adj. senti, ressenti.

Осѣтителънъ, adj. sensible, sentimental, per-
ceptible, vif, tendre; || fig. fin comme
l'ambre.

Осѣтително, adv. vivement, au vif.